

רצוי נחמן



לזכרון נצח מורינו רבי ישראל בער אודסר, זצ"ל

א' ל'ה הפה"ו סיפור השבוע

(שבחי הר"נ - נסיעת רבנו ז"ל לארץ ישראל)

שש (ו) ... כלל הדבר, כי אלו שני האנשים הנ"ל בוזו אותו [רבנו] וזכרונו לברכה, בכל מיני בוזונות וכו', והוא סבל הכל, ולא רצה לגלות להם בשום אופן מי הוא, ורמזה אותם בכונה ובלבל דעתם מאד מאד, עד שהיו מבזים אותו בכל פעם על שבכל פעם הוא משנה עניניו.

שש פעם אחת דבר עמהם, עד שנדמה להם בברור שהוא מלגורנא וכו' (ס), ואחר כך ראו שלא פן הוא, ובוזו אותו מאד מאד; ופעם אחד דבר עמהם, ונדמה להם, שהוא פן הקאמרנער, דהיינו פן המגיד מקאמרנא, שהיה אז מחלקת גדול עמו, כמפורסם, ואחר כך, בתוך הדברים, התחיל הוא וזכרונו לברכה לקלל את הקאמרנער. וגערו בו: הלא הוא אביך! וראו שעדין לא עמדו עליו.

שש ובכל פעם היה לו שם אחר, ובכל שם שקראו אותו, נענה להם וקא: אליהם. פתאם יצא מפיהם וקראו: ישעיה, כדי לנסותו אם הוא ...

ההמשך מעבר לדף

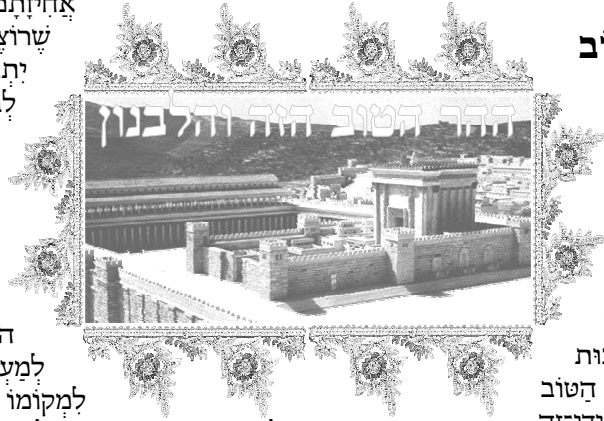
נשאירן ממנו בנים שקבלו ממנו דעתו הקדושה, כי כל אחד מישראל יש לו חלק בהדעת הקדוש, כי עקר הדעת הוא לדעת את ה', כמו שכתוב: אתה הראת לדעת כי ה' הוא האלקים וכו'. וכל אחד מישראל הוא חלק אלוה ממעל ונשמתו משרשת בהדעת הקדוש הזה שהוא שרש כל הנשמות כלם, כי חכמה הוא שרש הכל, כמו שכתוב: כלם בחכמה עשית. ועל פן כל אחד מישראל כפי אחרותו בהדעת הקדוש וכפי מעשיו הטובים פן נתגלה על ידו ידיעת אלקותו יתברך. וזה עקר השארתו לאחר מיתתו, דהיינו מה שהודיע לבניו וצוה אותם שישמרו דרך ה', וזה הדעת הוא עקר השארתו. (הלכות מתנת שכיב מרע ג', אות ב')

דהיינו שתתמלא ותשלם האמונה בשלמות בלי שום פגם ומעוט כלל רק תהיה כאור החמה, דהיינו שהיה חזק באמונתו, שהיא בחינת לבנה, שהיא במה שאין השכל משיג ומבין יהיה חזק בו כל כך ויאיר בשכלו כאלו הוא רואה ומבין בשכלו ממש, שזהו עקר שלמות האמונה שהיה דומה לו כאלו רואה בעיניו ממש, שזהו בחינת אור הלבנה כאור החמה. (הלכות ראש חודש ו', אות א')

ובקשתם משם את ה' ... (ד,כט)

'משם' דיקא, ממקום אשר הוא שם, כמובא בשם הבעל שם טוב ז"ל. כי המקום של כל אחד ואחד גורם לו התרחקותו מה' יתברך, כי המקום הוא בחינת תקף העשייה, תקף הצמצום, שמשם עקר אחריותם כידוע. ומי שרוצה להתקרב לה' יתברך צריך תמיד לבקש את ה' בכל המקום אשר הוא שם, ולקשר ולהעלות בחינת המקום אשר הוא שם לבחינת למעלה מן המקום, למקומו של עולם, דהיינו לה' יתברך. ואז זוכה לעבד ה' באמת ואין שום מקום שימנעהו, וכמובן זה במקום אחר בדברי רבנו ז"ל (סימן לג). ואפלו מי שנפל לאיזה מקום לא טוב בחטאיו, ואפלו אם נפל למקום שנפל, למקום נמוך ומגשם ומלכלך מאד חס ושלום, רחמנא לצלן, אף על פירי כן צריך שיזכר בה' יתברך שהוא מקומו של עולם ששם יש מקום של כל אחד ואחד, ועל פן אין שום נפילה בעולם כלל, כי גם משם יוכל לחזור לה' יתברך שהוא מקומו של עולם, מפל המקומות אשר נדח לשם: (הלכות ציצית ג', אות ט')

ההר הטוב הזה והלבנון



ההר הטוב הזה והלבנון (ג,כה)

כל הנקודות טובות

שמוצאין בכל אחד מישראל, זה בחינת התנוצצות משיח, כי עקר הטוב הוא משיח, ועל ידי זה

עקר קיום ובנין העולם, ועל ידי זה עקר בנין בית המקדש והקרבת קרבנות וקטורת. וזה בחינת ההר הטוב הזה הנאמר בבית המקדש. (הלכות השכמת הבקר א', אות ח') מתוך אוצר היראה - משיח ובנין ירושלים ובית המקדש, אות א')

חיים בלכם היום (ד,ד)

חיים בלכם היום - דיקא, כי צריך לחדש החיות בכל יום ויום, כאלו הוא מתחיל לחיות היום. וזהו "חיים בלכם היום". 'היום' דיקא. (הלכות תפלין ה', אות כה)

כי הוא חכמתכם ובינתכם (ד,ו)

אמרו רבותינו ז"ל: זה חשבון תקופות ומזלות, דהיינו לקבע חדשים וכו', דהיינו שיתמלא פגימת הלבנה ולא יהיה בה שום מעוט ויהיה אור הלבנה כאור החמה וכו',

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"ב מ"א, ר"ט)

סיפור השבוע

(המשך הסיפור)

... כְּדֵי לְנִסּוֹתוֹ אִם הוּא בֶן הַקְּאָמְרָנֶעֶר, שֶׁשְׁמוֹ יִשְׁעִיָּהּ, וְבֵא הוּא זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה תְּכַף וּמִיד אֲלֵיהֶם, וְנִדְמָה לָהֶם בְּנֵדָאֵי שְׁהוּא בֶן הַקְּאָמְרָנֶעֶר, וְאָמְרוּ לוֹ: אַתָּה הוּא בְּנֵדָאֵי בֶן הַנְּיָל, וְהִשִּׁיב לָהֶם וְהוֹכִיחַ לָהֶם, שְׁאִינוּ בְנוֹ.

בְּתוֹךְ כֵּךְ הִתְחִילוּ לְדַבֵּר מִהַמְתָּנָה, שֶׁשְׁלַח הַקְּאָמְרָנֶעֶר לְבִנּוֹ, וְהִתְחִיל הוּא זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה תְּכַף לְבַקֵּשׁם וּלְהַפְצִיר אוֹתָם, שִׁיְהִיו מְרִאִין לוֹ אֶת הַמְתָּנָה שְׁלוֹ, וְרֵאוּ שׁוֹב שְׁהוּא בְנוֹ, וְאַחֲרֵיכֵן דְּבָרוּ עִמּוֹ עוֹד, וְקָלְלוּ אוֹתוֹ, וְנִבְהִלוּ מְאֹד מְאֹד, וְבָאוּ בְכַעַס גְּדוֹל, וּבָזוּ אוֹתוֹ מְאֹד מְאֹד; וְכִשְׁשָׂאוֹ אוֹתוֹ: לְמָה אַתָּה אוֹמֵר עֲכָשׁוּ, שְׁשִׁמְךָ כֵּךְ, וְאַחֲרֵיכֵךְ – שֵׁם אַחֵר, וְכֵן בְּשֵׁם מְקוֹמְךָ, הִשִּׁיב לָהֶם גַּם-כֵּן, שֶׁכָּל שֵׁם וְשֵׁם הוּא כְּפִי הַמְדָּה וְהַסְפִּירָה שְׁנֵאָחוּז בּוֹ וְכוּ', וְאָנִי, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, כְּלוּל מִכְּלָם.

חיזוק השבוע

ספר קיום התורה - רבי נתן מטבריה

רַבְנוּ ז"ל אָמַר, שֶׁהַצְדִּיק מִכָּל הַחַרּוּפִין וְהַגְּדוּפִין הוּא עוֹשֶׂה הַלְכוֹת, וּמֵאֲדָמוֹר מוֹרֵנוּ רַבִּי נִתְּן זְצוּק"ל רֵאִינוּ בְעֵינֵינוּ שְׂזָכָה לוֹה, וְאָנוּ צְרִיכִין בְּפִשְׁטוֹת לְקַיֵּם שְׁמִכָּל הַבְּזוּיוֹת נִפְנָה עֲצֵמְנוּ אֶל סְפָרֵי רַבְנוּ ז"ל וְתַלְמִידוֹ. (מכתב קכא)

● רַבְנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יָדַעְתָּ גְדֹל רַחוּקִי מֵעֵנָה אֲמַתִּית, "כִּי בֵּעַר אֲנִכִי מֵאִישׁ וְלֹא בִּינַת אָדָם לִי". וּבְעוֹנוֹתֵי הַרְבִּים, אִינִי יוֹדֵעַ כָּלֵל מִהוּ עֵנָה אֲמַתִּית, כִּי עֵנָה גְדוֹלָה מִהַכָּל. רַחֵם עָלַי בְּעַל הַרְחֻמִּים, וְחַפְנֵי לְקַדְשַׁת יוֹם טוֹב בְּאַמְתָּ, עַד שְׁאֲזַכָּה עַל-יְדֵי-יָהּ לִידַע וּלְהַפִּיר הַיֵּטֵב מֵעֵלַת גְּדֹלַת הַצְדִּיקִים הָאֲמַתִּיִּים, עַד שְׁאֲתַבְטֵל נִגְדָם בְּתַכְלִית הַבְּטוּל, וְעַל-יְדֵי-יָהּ יִתְבַטֵּל מִמִּילָא מִמְּנֵי כָּל מִינֵי גַאוֹת וְגִבְהוֹת וְגִדְלוֹת וְגִסּוֹת וּפְגִיזוֹת מִכָּל מַה שֶׁהָפָה יָכֹל לְדַבֵּר וְהַלֵּב לְחַשֵּׁב, עַד שְׁאֲזַכָּה לְעֵנָה אֲמַתִּית כְּרִצוֹנְךָ הַטוֹב בְּאַמְתָּ: (לקוטי תפילות - מתוך תפילה צ"ט)

אומן ...
ראש השנה שלי
עולה על הכל !!



שיחות נלהבות מפי רבי ישראל זצ"ל

זמירות שבת (המשך)

[המשך ספור הנסיעות לאנ"ש בירושלים]

... בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אֲנִי רוֹאֶה עֲכָשׁוּ לְמַפְרַע - כְּבָר עָשִׂיתִי מַה שֶׁעָשִׂיתִי, אָבֵל מַה שְׁאֲנִי זְכִיתִי - מַה שֶׁהִתְעַנְּגַתִּי אֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵינוּ לְרֵאוֹת אוֹתָם. זֶה הִיָּה נָקִי, בְּלִי שׁוֹם פְּנִיָּה. אֲנִי יִשְׁבְּתִי בְּטַבְרִיָּה, וְהַלֵּב שְׁלִי בְּעַר - לְשִׁמְעַ מְרַבֵּי שְׁלָמָה (וְקַסְלָר וְצ"ל), הַהֲדָרַת פְּנִים שְׁלוֹ - לְשִׁמְעַ מִמְּנוּ אֵיזָה דְבוּרִים.

... וְאַחֵר שְׁחֹרְתִי, הִיָּתִי מוֹנֶה הַיָּמִים שֶׁכְּבָר יְהִי... שִׁיְגִיעַ פּוּרִים וְכַדוּמָה, שְׁאֲחֹזֵר לִירוּשָׁלַיִם!

... צְרִיכִים לְהֶאֱמִין שֶׁכָּל זֶה יָקָר מְאֹד, זֶה הִיָּה בְּאַמְתָּ, בְּשִׁבִיל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֲנִי רַק חִפְשִׁתִּי שְׁאֲדַע מְרַבְנוּ.

... אֲצַל רַבֵּי יִשְׂרָאֵל - בְּשִׁרְאִיתִי אוֹתוֹ אִזּוֹ רֵאִיתִי גְדֹלַת רַבְנוּ! הַעֲבוּדָה שְׁלוֹ, עִם הַדְּבוּרִים שְׁלוֹ, עִם הַחַיִּים שְׁלוֹ. רֵאִיתִי אֶת הַכָּל. הוּא הִיָּה הַיְיִסוּד' - כָּל מַה שֶׁקְּבַלְתִּי מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵינוּ - וְכָל מַה שֶׁנִּסְעַתִּי - הוּא הִיָּה הַיְיִסוּד, הַעֲקָר וַיְסוּד...

... כִּי זֶה הִיָּה 'אֲנִי וְהוּא' - 'שְׁתִּים'! בְּטַבְרִיָּה וּבְצַפַּת גַּם כֵּן הִיָּה עוֹד חִסִּידִים, אָבֵל לֹא הָיוּ... סוֹחְרִים, בְּעָלֵי בָתִּים. אָבֵל הַעֲקָר הִיָּה 'אֲנִי וְהוּא', הֵיָּינוּ יְחִידִים!

... וְכָל זֶה שֶׁעָבַר עָלַי, זֶה הִיָּה 'טוֹבוֹת גְּדוֹלוֹת'! רַבְנוּ הַקְּדוֹשׁ אוֹמֵר: כָּל מַה שֶׁעוֹבֵר - מַה שְׁמוֹדְבָרִים עַל הַצְדִּיק וְעַל אֲנָשָׁיו - כָּל זֶה הֵם טוֹבוֹת גְּדוֹלוֹת! בְּשַׁעַה שֶׁעוֹבֵר זֶה הוּא כְּמוֹ שְׁאוּמְרִים 'טוֹבוֹת' 'טוֹבוֹת'... אָבֵל עֲכָשׁוּ אֲנִי רוֹאֶה הַטוֹבוֹת' - שֶׁהַטוֹבוֹת צוֹמְחִים וְגִדְלוֹם!

... כְּמוֹ שֶׁרַבְנוּ הַקְּדוֹשׁ אוֹמֵר: שְׁצְרִיכִים לְחַפֵּר, 'דִּיבִיוּיִן' - 'לְחַתֵּר לְמִצָּא הַמַּעֲיָן! כִּי כְּשֶׁמְחַפְּשִׁים אַחֵר מִים צְרִיכִים מְקַדֵּם לְחַפֵּר עִמָּךְ מְאֹד כְּדֵי לְמַצָּא הַמִּים וְאַחֵר כֵּךְ מוֹצְאִים! צְרִיכִים לְחַפֵּר כְּדֵי לְמַצָּא הַמִּים, כָּל מַה שֶׁיֵּשׁ יוֹתֵר מִים - צוֹמְחִים...

(השואל: מאין היה לו פרנסה?) רבי ישראל! מאמונה ובטחון!...

נחטר ההתחלה, מדבר מהספור המובא לעיל שהמתנגדים רצו לזרק אבנים על מוהרנ"ת ז"ל]

... הֵם עֲמָדוּ עִם הַמְקוֹלוֹת וְהָאֲבָנִים כְּדֵי לְהַרְגֵּ אוֹתוֹ, הוּא הִחֲבִיא אֶת עַצְמוֹ, וְרַקַּד לְפָנָיו הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְנִגַּן (מִנְגִּין): 'גְּדֹלְתֵנוּ וְתַפְאֲרֵתֵנוּ... כֵּךְ שִׁמְעַתִּי מְרַבֵּי יִשְׂרָאֵל, גְּדֹלְתֵנוּ וְתַפְאֲרֵתֵנוּ יִתְגַּלֶּה לְעֵתִיד לְבוֹא... - הַמְקוֹלוֹת עָשׂוּ אֶת הַנְּגוּן!...

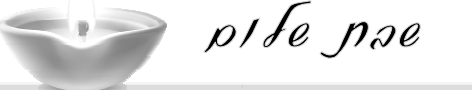
... אוי ויי - רבונו של עולם, מה יהיה מאתנו, מה יהיה מאתנו?!

עצות ותפילות

צדיק, עג-עו

עֲקָר הַהֲתַקְשְׁרוֹת הוּא אֲהָבָה. שִׁיֵּאָהֵב אֶת הַצְדִּיק אֲהָבָה שְׁלָמָה שִׁיְהִיָּה נִפְשׁוֹ קְשׁוּרָה בְּנִפְשׁוֹ, עַד שֶׁעַל יְדֵי אֲהָבַת הַצְדִּיק יִתְבַטֵּל אֲהָבַת נָשִׁים בְּבַחֲיַת נְפִלְאוֹת אֲהָבַתְךָ לִי וְכוּ' (שם).

... יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ, ה' אֱלֹקֵינוּ וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתּוֹכְנֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, לְהִתְקַרֵּב בְּאַמְתָּ לְצְדִיקִים אֲמַתִּיִּים, וּלְהִתְקַשֵּׁר בָּהֶם בְּאַמְתָּ בְּלֵב וּנְפֶשׁ חַפְצָה, בְּאֲהָבָה רַבָּה וְעֵזָה מְנַקְדָּה שֶׁבֵּלֵב בְּאַמְתָּ. וְאֲזַכָּה לְאֲהָבָה אוֹתָם בְּאֲהָבָה גְדוֹלָה כָּל כֵּךְ, עַד שֶׁתִּגְדֹּל וְתִתְפַּלֵּא אֲהָבָתָם אֲצִלִּי מֵאֲהָבַת נָשִׁים, עַד שִׁיִּתְבַטֵּל מִמֵּנִי אֲהָבַת נָשִׁים וְתֵאָדוּת הַמִּשְׁגָּל עַל-יְדֵי הַתְּגַבְרוֹת אֲהָבַת הַצְדִּיקִים. חוּס וְחַמֵּל עָלַי, וְחַפְנֵי לְאֲהָבַת הַצְדִּיקִים בְּאַמְתָּ, וְעַל-יְדֵי-יָהּ יִתְבַטֵּל אֲזַכָּה לְהִתְקַשֵּׁר בָּהֶם בְּהִתְקַשְׁרוֹת גְּדוֹל וְחוֹק, וְתִהְיֶיָה נִפְשִׁי קְשׁוּרָה בְּנִפְשָׁם בְּקִשְׁר אֲמִיץ וְחוֹק מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, לְעוֹלָמֵי עַד וּלְנִצְחָה נְצָחִים:



תפילות

הַאֲמוּנָה לְבָדָה, שְׁמֵאֲמִין בְּהַצְדִּיק וּמְקַרֵּב עַצְמוֹ אֵלָיו אֶפְלוּ אִם לֹא יִקְבַּל מִמְּנוּ כָּלֵל, זֶה בְּעַצְמוֹ טוֹב מְאֹד כִּי עַל יְדֵי הַאֲמוּנָה וְהַהֲתַקְרְבוֹת לְבַד נֵאֱכָל הָרַע שְׁלוֹ וְנִתְהַפֵּךְ לְמַהוּת הַצְדִּיק. וּבְלֵבֵד שִׁיְהִיָּה כְּוִנָּתוֹ לְשָׁמַיִם. אָבֵל מִי שֶׁנּוֹסֵעַ וּמְקַרֵּב עַצְמוֹ לְצְדִיקִים בְּשִׁבִיל כְּוִנָּה אַחֲרַת, לֹא יוֹעִיל לוֹ הַהֲתַקְרְבוֹת כָּלֵל (ל"מ, קכ"ט).

הַהֲתַקְרְבוֹת לְהַצְדִּיק מְבַטֵּל הַגְּדֹלוֹת וְכֵן מְבַאֵר לְעִיל אוֹת י"ז. עַל כֵּן זֶה סִימָן אִם הוּא מְקַשֵּׁר לְהַצְדִּיק בְּאַמְתָּ, אִם יֵשׁ לוֹ שְׁפִלוֹת (שם, קל"ה).

אִם הוּא מְקַשֵּׁר לְהַצְדִּיק יוֹכֵל לְהַרְגִּישׁ קְדֻשַׁת יוֹם טוֹב. וְעַל יְדֵי זֶה מַעֲלָה מְלָכוֹת דְּקִדְשָׁה מִבֵּין הַקְּלָפוֹת, וְנוֹפֵל מְלָכוֹת הַרְשָׁעָה (שם).